

Geachte burgemeester,

Beste mijnheer De Wever,

Ik haal vandaag een brief dd 8 februari uit de bus van Els Truyma, Directeur stedelijke basisschool De Sterrenkijker, over de uitstelling van verbouwingswerken, gericht aan de 'beste burens'.

Ironisch, want deze beste burens voeren nu al sinds jaren een felle strijd om de 'sloop' van de enige groene long in de buurt voor de uitbreiding van de kleuterschool met enkele klassen lagere school en – vooral – een sporthal tegen te houden. Ruimte voor de klassen is er nu al, toch wil de stad liever bijbouwen dan de bestaande gebouwen in te vullen. Twee herenhuizen die er al staan, verkoopt men liever om nieuwe gebouwen op de plek van mooie bomen neer te poten. Waarmee het laatste kleine parkje in de buurt eraan moet geloven.

Het schrijven van mevrouw Truyma staat, net als de vorige brieven aan haar 'burens', weer bol van de halve waarheden en flagrante leugens. Tot op heden heb ik haar verzinsels laten passeren, maar nu heb ik het wel gehad.

Leugens één: "Twee burens tekenden tegen deze vergunning opnieuw beroep aan" meldt zij. Wat zij zeer goed weet is dat deze twee burens de vertegenwoordigers zijn van vele buurtbewoners, en dat wij op hun kunde vertrouwen om onze zaak te behartigen. Een petitie tegen de verbouwingsplannen haalde 170 ondertekenaars (zie weblink onderaan). Het gaat dus in geen geval over twee kortzichtige mensen die 'opnieuw' moeilijk doen en niet bekommerd zijn om de wensen van de buurt. Voor het gemak vult mevrouw Truyma zelf even onze wensen in: wij willen zogenaamd absoluut een sporthal, en massaal onze kinderen brengen naar die paar stadsklasjes. Niemand heeft ons ooit gevraagd of dit wel zo is!

De waarheid is deze: Meteen van bij de opstart van dit bouwdoosje dienden meer dan vijftig omwonenden bezwaren in, waarvan de voornaamste:

Wij willen zicht op volwassen groen met een bladerdak dat écht de lucht zuivert, geen excuustwijggjes verstopt achter een gedrocht van een nieuwbouw, en zicht op basketters. Wij willen niet nog meer verkeersoverlast van op de stoep en voor onze garages parkerende auto's op de schoolpiekuren, en weldra ook op de sporturen s'avonds?? En wij willen parkeerplaatsen. Het is nu al elke avond vechten voor een parkeerplaats, en eigenaars van een garagepoort stellen dagelijks vast dat men weeral 'echt maar eventjes' voor de poort staat om snel het kindje – dat toch in de buurt woont?? – met de auto af te zetten.

In eerste instantie werd de bouwvergunning toegekend, door de stad aan AGSO, dus aan zichzelf. Wat een verrassing. Ook de provincie ging mee in dit verhaal. Op last van de Raad voor Vergunningsbetwistingen is de vergunning in laatste instantie ingetrokken. Ironisch genoeg ging dit niet over de belofte van uw kabinet om geen boom meer te vellen, maar, oh ironie, omdat er niet genoeg parkeerplekken voorzien zouden zijn voor die nieuwe klasjes. De vergunning werd te elfder ure geweigerd omdat er te weinig parkeerplaats is voor personeel en ouders van de kindjes: van de acht voorgeschreven parkingplaatsen per 10 klassen waren er maar twee voorzien in de plannen.

Omdat omwonenden nog nooit geklaagd zouden hebben over gebrek aan parking, werd het dossier opnieuw ingediend, zonder uitbreiding van parkeerplekken, op de kap van de 'beste burens', die hun parking verder zien slinken want ze zullen dan wel in de straat kunnen staan. Laat mij er even fijntjes op wijzen dat bij het overleg onder uw aller Paul Cordy – tevens buurtbewoner – over de heraanleg van de straten in onze buurt, ALLE burens zijn gestruikeld over het reduceren van het aantal parkeerplaatsen en men toen wél geluisterd heeft. Mijnheer Cordy heeft toen ook bevestigd dat er jaarlijks meer dan 150 bewonersparkeerkaarten worden uitgereikt voor slechts 110 parkeerplekken en men zich ten stadhuize wel degelijk bewust is van dit probleem. Intussen zijn er – dankzij de bouwregeltjes van de stad – al weer verschillende herenhuizen in de buurt omgetoverd tot appartementen-complexen, wat de parkeerproblematiek nog erger heeft gemaakt.

Men – de stad? De directeur? – schijnt te denken dat als zij dit maar strategisch genoeg spelen, de omwonenden dit wel beu zullen worden. Er kan nu eenmaal meer geld besteed worden door de stad aan rechtsgang dan door de 'beste burens'. Ondertussen worden onze twee afgevaardigden afgeschilderd als de lastigaards die "impact hebben op de burens en in het bijzonder op onze leerlingen en hun ouders". Mevrouw Truyma en co vergissen zich daarin. Wij staan achter deze twee mensen. Verschillende buurtbewoners hebben ook financieel aan de kosten van dit protest bijgedragen. Het gaat immers om onze levenskwaliteit.

Mevrouw Truymans heeft – nog steeds in diezelfde brief – de pretentie nog te durven gewagen van het “betrekken van de burens en ouders om hun ideeën en bezorgdheden over de verbouwwerken te delen” met hen. Nog een kanjer van een leugen. AGSO heeft alle constructieve voorstellen van tafel geveegd en geen letter aan haar plan gewijzigd. Zelfs niet na afwijzing van haar vergunning, zodat er nog meer overlast voor de buurt zal zijn als dit dossier het wél haalt. De extra parkeerdruk wordt ook nog eens afgewenteld op de ‘beste burens’. We hadden maar wat meer moeten klagen! Men gaat er zo maar van uit dat al die nieuwe ouders/buurtbewoners hun kindjes met de fiets gaan brengen. Misschien moet u ‘s ochtends eens mee in de file komen nagaan, mijnheer De Wever, waarop die veronderstelling nu eigenlijk gebaseerd is.

En dat het “Stedelijk Onderwijs, samen met de stad Antwerpen en met de andere onderwijsnetten, er voor zorgt dat elk kind een plekje vindt in een school in de buurt” is leugen nummer drie. Mocht de stad daadwerkelijk overleggen met andere netten, dan zou zij weten dat er twee straten verder een gigantisch schoolgebouw leegstaat, nl. in de Sint-Jozefstraat 35. Het gebouw wordt niet gebruikt omdat de hogeschool verhuisde naar een nieuwe, grotere campus. Het gebouw staat er al, er hoeft geen groen voor te sneuvelen, wel is een grondige renovatie nodig. Waar de stad ongetwijfeld ruim de middelen voor heeft. Een constructief gesprek met de inrichtende macht van Sint-Lucaskso kan zeker oplossingen opleveren waar beide partijen bij winnen.

Dat de stad zo bekommerd is om haar schoolgaande jeugd, is bijna ontroerend, maar ook niet echt duidelijk. Het schoolgebouw aan de kruidentuin werd zonder pardon uitverkocht aan startupbedrijven, compleet mét turnzaal, waar nu een brasserie in huist. Zo nijpend zal het tekort aan klassen en turnzalen dan wel niet zijn zeker?

Of er in deze buurt überhaupt zoveel vraag is naar een kleuter en lagere school is zeer de vraag. De buurtbewoners zijn alleenstaanden en gezinnen met grotere kinderen. Onze wijk is te duur geworden voor jonge gezinnen. Voor die enkele kleine kinderen in de buurt zijn er in de onmiddellijke omgeving al meerdere scholen, met een veel betere reputatie dan het stedelijk onderwijs: Sint-Lievens, het Jezuïetencollege, Sint-Lutgardis. Drie keer raden waar onze buurtbewoners hun kinderen willen inschrijven. Men heeft het ons ‘opnieuw’ niet gevraagd.

De sporthal tenslotte, die door mevrouw Truymans in een andere brief aan de ‘beste burens’ werd voorgesteld als een ‘kans voor de buurt’ omdat de sporthal ‘s avonds voor de burens toegankelijk zou zijn. Zij heeft ons nooit gevraagd of wij als burens daar wel op zitten te wachten. Het antwoord is nee: wij zijn niet geïnteresseerd. Er zijn sportmogelijkheden genoeg in onze buurt. Wij willen niet wakker liggen van kaatsende ballen en scheidsrechterfluitjes, en niet nog meer fietsen tegen onze gevels aantreffen.

Wij hebben al de forse uitbreiding van de hogeschool in onze straat mogen verwerken, met moet weten wanneer een buurt de grenzen van de opek bereikt heeft.

Men kan dit alles – en dat doen wij ook – via de rechtbank uitvechten, mocht deze vergunning het wél halen. Maar de echte vraag is of burgemeesterschap voor de bewoners van ‘t stad, al dan niet dode letter is. Als een buurt zich zo fel kant tegen een project, zou een kabinet het ‘juiste’ moeten doen en naar zijn inwoners kunnen luisteren.

En als dat kabinet een eed zweert dat het schoolomgevingen CO2 – armer wil maken en geen bomen meer wil kappen, maar net wil vergroenen, dan mogen kiezers verwachten dat dat kabinet woord houdt. Iets wat in de politiek blijkbaar geen evidentie meer is. Zo niet, men verwondere zich dan niet dat de rekening gepresenteerd wordt. Als men mij – en mijn ‘beste burens’ – onze levenskwaliteit blijvend afneemt, zullen wij dit niet vergeten zijn bij de volgende verkiezingen.

Steeds bereid tot een constructief gesprek,

Met vriendelijke groeten,

Annick Holemans, buurtbewoner

<https://petitie.be/petitie/red-de-groene-oase-van-school-de-sterrenkijker-aan-de-molenstraat-in-antwerpen>